

Noapte de mai

Nelu Preda

Soarele încet apune peste codri și câmpii,
Iar pe bolta-ntunecată, stelele se-adună mii.
Susur de izvoare molcom se aude-n depărtare,
În zăvoaie virtuoze cântă, câte o privighetoare.

Greieri, "cri", "cri", "cri", în beznă enigmatici se aud,
Luna se ivește-n zare, frunzele ușor se ud.
Cucuvelor rătutite își lansează vaietul,
Brotăcei orăcâind, invadează plaurul.

În oraș e liniște, totul pare părăsit,
Doar prin gară huruie, un mărfar hodorogit.
Luminițe pâlpâie și se sting în depărtare,
În crâng ies și mișună sute de viețuitoare.

Somnu-și pune-ncet pecetea peste trupuri ostenite,
În tărâmul viselor, minți-le-s ademenite.
Doar un paznic mai veghează, într-al nopții întuneric
Contemplând cu detașare, tot acest fundal feeric.

Latră-un câine către lună, ceilalți 'l-ntovărășesc,

Pentru cine îi aude, poate fi chiar pitoresc !

Cu un "cucurig" marchează, miezul nopții negreșit,

Un cocoș ce are-n pază, ouăle pentru clocit.

Peste-o stradă un jandarm, patrulând de rond agale,
Trage molcom din țigară și se leagănă din șale...
În lumina pal-opacă, răspândită de neoane,
Pare-un paj de Curtea Veche, străjuit de lampioane.

Doar o crâșmă nu s-a-nchis și e plină de cheflii,
Care sunt clienți fideli, beți și plini de datorii.
Și-un bordel mai e deschis, până înspre dimineață,
Este plin de amatori de amor, tocmii la piață.

Luna-și plimbă strălucirea în înaltul boltelor,
Somnul pune stăpânirea și pe iarba holdelor,
Doar zefirul mai veghează, unduindu-le ușor,
Boarea lui desăvârșește pâlpâitul stelelor.

POEZII ONLINE

Este vremea ca "poetul" să se ducă la culcare,
Și să re trăiască-n vis, ultima lui compilare.
De ți-o plăcea cititor, să-i acorzi un like, cum dară,
Iar de nu, să-i scrii la comment : "Te-am citit așa-ntr-o doară!"
Noapte bună!